

Starški list

2012/21

**Znowa wulke powodźenja
w Chróšćanskej pěstowarni**
(fotografowane 20.08.2012)

**Wutrobny dżak
wšěm pomocnikam!**

wudaće: nazyma 2012/21
wudawaćel: Serbske šulske towarstwo z.t.
Póstowe naměsto 2
02625 Budyšin
tel.: 03591 550216
faks: 03591 550220

info@sorbischer-schulverein.de
www.sorbischer-schulverein.de
zamołwitej redaktorce: Marja Jaworkowa/Monika Süßowa
tel.: 03591 550215

fota: SŠT

© 2011 Serbske šulske towarstwo z.t./Sorbischer Schulverein e.V.

Lubi starši,

nazyma so pisani. Džěćom džiwy a płody přirody pokazać, je rozkładować, so z nimi rozmoŕwjeć, zo bychmy sej wšitcy Božu stwórbu bóle česćili, je wažny nadawk našich kubłarkow. Při tajkich zaběrach w přirodže abo w pěstowarni nastawaja zwjetša krasne paslenki, słódne jědže, molowanki, rozprawy a spěwčki. Dajće Wašim džěćom składnosć, jim wo wšěm tym powědać a snano Wam při swójbnych wuchodžowanjach něštožkuli pokazaja, štož sami njejsće dotal tak kedźbu brali.

W tutym čisle zhoniće tež wo džěle bura na polach, wo našim 7. swójbny swjedženju, wo wotchadničkomaj w Chrósćicach a Němcach a wo nowym hrajkanišću w Ralbicach. Dale předstaji so naša delnjoserbska pěstowarnja w Choćebuzu.

Přeju Wam rjanu nazymu

Waša

Ludmila Budarjowa
předsydka Serbskeho šulskeho towarstwa z.t.

Wobsah:

Kak je to poprawom z našej zemju?	1
Džěłowy dzeń bura - powěda Zepl Brězan	2
Z džěćimi w nazymje po lěsu dundać - Christina Handrikowa	4
„Villa Kunterbunt“ so předstaji - Witaj-pěstowarnja Choćebuz	5
7. swójbny swjedzeń w Hórkach	8
Clown Ferdinand, Sněholinka a šerjenja - Chrósćicy	10
Hrajkanišćo w Ralbicach	11
Božemje Hermine, Jan a Adrian - Němcy	12

Kak je to poprawom z našej zemju?

Džěci prócuja so njewustawajcy wo zeznaće swojeho swěta. We wšědnym zetkawanju z přirodnymi zjawami nastanu pola nich wjele prašenjow. My dorosćeni njenamakamy často lochce wotmołwu. To pak njeje tragiske, kaž dołho smy zwólniwi, zhromadnje z našimi džěćimi za wotmołwami pytać, njeznate wuspytać a zmylki dopusćić. Starši a kubłarjo njejsu při tym jenož partnerojo při wuknjenju, ale tež příklad. Rozsudne je při tym, sej to rozpować, štož je so wobkedźbowało. Džěci so k tomu pohonja, jich wobkedźbowanja formulować. Tež to pomha při zrozumjenju.

Přiroda nam wjele skića. Nazyma je mnohotnosť a bohatstwo, swjedžen wšěch zmysłow - barby, wónje, pisane lisćo, sad a zelenina, wětřik, zmije pusćenje, kermuše, domchowanka, lěsne hry, běžeć na mjezach w polach abo přez šćernišćo. Přez dary w přirodže smy zahorjeni a so dźiwamy. Dźiwamy so přez płody zemje a čłowječeho džěta. Z toho wurośće wjeselo a džakownosć.

Zo bychmy tutón přirodny dźiw za naše džěci a dalše generacije zdźerželi, dyrbymy wuknyć, zamołwiće myslić a jednać. Přez zhromadne přeslědženje a dožiwnjenje přirody dobudu sej džěci wědu wo přirodže. Tak wuwija wědomje za to, zo móža sej wobswět aktiwnje wotkryć a sobu tworić.

Džěci znaja ze swojeho wšědnego žiwjenja wšelake družiny sadu a zeleniny. Ale što rośće hdy a hdže? Što su regionalne produkty? Přez zaměrne nastorki přińdu džěci sami na to, zo w oktobrje na našich polach žane truskalcy nježnjemy. Zwotkel dóstanjemy tute potom w nazymje a kak daleko dyrbja so transportować? Dyrbi to poprawom być? Komu to tyje a komu to škodži? Chcemyli dračowanej přirodže wokoło nas pomhać, njeměli to wědomje žiwi być a při nakupje produkty, kotrež přirodže wjace škodža hač nam pomhaja, w kupnicy wostajić? Putace prašenja, kotrež njesmědža jenož džěci zajimować.

Džěłowy dzeń bura – powěda Zepl Brězan

Pochadžam z wulkeje swójby a mam sam nětko tež wulku swójbu. Bydlu ze swojej žonu a džěćimi w Nuknicy na burskim statoku. Mój najstarši syn Roland a džowka Susanna staj so tež za ratarstwo rozsudžiłoj a ze mnu statok wobhospodaritaj. Tamne pjeć džěći su w druhich powołanjach. Moja žona je džěći wotčahnyła, stara so wo wulki statok, zahrodu a nas přeco dypkownje z jědžu zastaruje.

Naš dzeń započina so wšědnje w 5.30 hodź. w hródzi. Wšě džěła w hródzi wukonjamy přeco dwajo hromadže. Džemoj kruwy dejić a picować. Mamy mjez 80 a 90 howjadow, to rěka kruwy, ćelata, jałojcy a byki. We 8.00 hodź. snědamy poł hodžiny. Po snědani ma so hnój kidać a słoma zasać, z čimž smój wokoło 11.00 hodź hotowaj.

Třeći z nas poda so na polo. Tam su wězo džěła w kóždym počasu wšelake. Nětkle mamy najwjace džěła, kotrež ma so při suchim wjedrje radzić. Za młóćenje žita, praswanje a zrumowanje słomy trjebamy dobre dny. Potom so hnój na pola rozwozy a zawora. Napoť jednej zetkamy so na poł hodžiny k wobjedu.

Po tym podamy so wšitcy třo na polo a džěła so pokročuja. Před wusywom so rola předžěła a přihotuje. Spočatk septembra symjo wusyjemy. Najprjedy řěpik, potom zymski ječmjeń a w oktobru zymsku pšeńcu. Tamne wusywy su w nalěcu. Prjedy hač so dwajo w 17.30 hodź. zaso do hródže k dejenju a picowanju podataj, zhromadnje swačimy. Z džěłom w hródzi smój tak wokoło 19.30 hodź. hotowaj. Třeći džěła tak dołho na polu abo na dworje.

Sobotu su džěła rano a wječor w hródzi a na polu je tež k wobjedu swjatok. Njedźelu džemy jenož do hródže dejić, picować a hnój kidać, rano a wječor. W času žnjow podamy so pak tež sobotu a njedźelu druhdy na polo, zo bychmy řěpik, wows, nalětni ječmjeń a zymsku pšeńcu žnjeli.

Lětsa w februarje we wulkej zymje staj nam pšeńca a zymski ječmjeń

zmjerznytoj. Tohodla smy hišće raz nalětni ječmjeń wusyc dyrbjeli. W meji džěłamy na łukach zilo, w juliju wotawu a w septembrje hišće raz zilo. Lětsa njebudžemy dla powodženjow na wšěch łukach zilo džětać móc. Po mloko přijědže kóždy dzeń tankowe awto. Tež hródže a technika maja so w porjadku dzeržeć.

Najmjenje džěła mamy w decembrje a januarje. W februarje a měrcu započinamy hižo z juchu woženjom, runje tak w oktobru. Hewak so polo při-

hotuje, wusyje abo žnjeje.

Na dworje mamy hišće kački, husy, kóčki a našu psycu Daisy.

Džěto bura je jara wšelakore ale so tež přeco zaso wospjetuje. Kóždy počas ma swoje džěła a wosebitosće. Džěła a wunoški su jara wot wjedra a Božeho žohnowanja wotwisne. Runje na ratarskich džěłach so pokaza, zo nima čłowjek wšo sam w ruce.

Dodawk redakcije: Bě jara ćežko, w žnjenskim času bura namakać, kotryž měješe čas, nam něšto powědać. Wšitcy maja jara wjele džěła. Pola Zepla a jeho swójbných napadny, zo hladaja stajnje přečelnje a dowěrliwje. Mějach začišć, zo njeje džěto jenož džěto, ale jich žiwjenje, zo přiwozmu je kaž so jim da. Samo jako jim wulka woda dwór přeplawi bě Zepl dobreje nadžije a mjenješe, zo hodži so wšak wšitko zaso zrumować a zo je druhich hišće ćešo trječilo.

Z džěćimi w nazymje po lěsu dundać

Najpisaniši počas lěta přińdže runje potom, hdyž so žiwjenje za někotre měsacy k měrej poda. Barbojta pycha čerwjenooranžowego buka a slónčkožołtego jawora, čěmnožołtego hraba (Weißbuche) a krejčerwjeneho drěna (Hartriegel) skutkuja kaž tajke poslednje wubědžowanje wo najpisaniši šat. Ale zwotkel přińdu naraz tute barby? Čehodla nałožuja štomy telko mocow krótko před swojej zymskej přestawku? A za čo? Wotmołwa je cyle jednora. Štomy so docyła njenapinaja, nawopak. Woni swoju pychu wotpołoża a so k měrej podaja.

Zlutniwość je zakładna zasada přirody a tak tež štomy a kerki tak mało kaž móžno ze swojimi mocami drjebja.

W nazymje, prjed hač sej lisćowu pychu sleku, drohotne maćizny z łopješkow do zdónka a korjenjow přepołoża. Tak tež na přikład zelenu maćiznu, kotruž znajemy pod fachowym wurazom chlorofyl. Kaž so chlorofyl z łopješkow zhubi, pokazaja so wšitke pisane barby na powjerchu, kotrež tam však hižo cyle lěto běchu, jenož schowane za scěnu zeleneho chlorofyla.

Dajće so wot pisanych barbow nazymskeho lěsa raz nawabić a hrajkajće sej z nimi. Čini wjeselo, na přikład šěroku paletu čerwjeneje abo žołteje barby hromadzić. Čerwjenu barbu namakaće na přikład we łopješkach drěna abo žarownicy (Storchschnabel), płodach wjerjebiny (Eberesche) abo šiplenki. Žołte so błyšća łopješka hrabičkow, jawora (Ahorn), kisycy (Berberitze) a lipy.

K tomu někotre zabyte klóski žita, worješki, hable, symješka a płody a hižo da so pisana kolaža zhotowić. Tež karty a płaty móža so z pisany-mi łopješkami naćišćeć a porjeń-šić. Krasne wupadaja tež nasćěno-we wobrazy a mobile z lisća. Suše-ne a prasowane trawički a rostlinki hodža so derje za latarnčki.

Ch. Handrikowa,
Wokrjesny lěsniski zarjad Budyšin

7. swójbny swjedzeń w Hórkach

Njedźelu, 1. julija zhromadzi so najebać připowědźeneho dešća tójšto džěci ze swojimi swójbnyimi k zahajenskemu nyšporjej pod hołym njebjom. SŠT bě mjenujcy zhromadnje z kubłarkami organizowało swójbny swjedzeń na sportnišću w Hórkach. Dekan farar Hrjehor přeprasy džěci k zhromadnemu spěwanju a modlenju doprědka. W modlitwach a próstwach mysleše so wosebje na swójbje, kiž su zhromadnje po puću, ale tež na tych, kiž maja sej ćežko a zepěru w swójbje hižo wjac njenańdu. Hdyž nastanu z porikow starši, so w žiwjenju wjele změni. Započina so najaktiwniši čas w swójbje ze wšěmi wjeselimi a nadžijemi, staroscemi a strachami. Runje potom je wažne, zo mandželskaj swoje partnerstwo z wočow njezhubitaj. Wjednica Ralbičanskeje pěstowarnje Marja Bejmina spěwy a kěrluše na gitarje přewodžeše. Džěci so tomu wotpowědnje pohibowachu.

Po nyšporje přeprasy předsydky SŠT Ludmila Budarjowa wšitkich do Nukec wulkeho stana. Kofej a tykanc, kiž běchu starši napjekli, wšitkim derje zesłodža. Pěstowarske a hortowske džěci zawjeselichu hosći ze spěwčkami a rejkami. Bajku wo sněholince zahrachu kubłarki, starši a džěci Ralbičanskeje pěstowarnje. Žortne hraće njezahori jenož džěci, ale tež staršu generaciju mjez přihladowarjemi. Po programje bě hišće dosć chwile k bjesadze a zaběrje mjez

něhdže 400 wobdźělnikami. Džěci móžachu krosnować, ryby łójić, Wotrowsku kruwu Zuzu dejić, sej krónu z kamuškami wudebić, talerje balansować, so wubě-
dźować, z wodu a powětrom
eksperimentować a sej mje-
zwočo pomolować dać.
Mnozy chwalachu sej spo-
dobnu serbskorěčnu at-
mosferu zabawnego popoł-
dnja. Rjany swjedzeń wuklin-
ča ze spěwom a pisanymi
balonkami, kiž džěci, starši a
hosćo do njebjasće lechu.

Delnjoserbska pěstownja so předstaji

Wjednica: Christina Konzagowa
zastupowaca wjednica: Marion
Zimmermannowa, kubłarki: Ines
Büttnerowa, Ilona Maternina, Manuela
Drinkmannowa, Alice Baenšowa,
Yvonne Skolzenowa, Christina Huppacowa

Pěstownja wobsteji hižo z lěta 1949. Wot januara 2002 je w nošerstwje Serbskeho šulskeho towarstwa. Ležownosć w měšće Chocebus je blisko Serbskeho gymnazija zboka hary dróhow. Do našeje pěstownje móžemy 66 dźěći wot jednoho lěta hač do předšulskeje staroby přiwzać. Sylnosć skupinow je fleksibelna a zarjadowuje so po potrebnje.

Kaž naše pěstowske mjeno hižo praji, je dom stara wila, kotraž bu 1914 natwarjena. Tutón flair stareje wile wučinja wosebitu powabnosć našeho domu. Wysoke, zdžěla ze štukom wuhotowane wjerchi, wulke wokna a durje, wutwarki, terasa a wězo naša parkowa zahroda maja swoje wuprudženje. Skupinske rumnosće su po wulkosći a płoninje tajke, kaž běchu něhdy twarjene. Na dwěmaj etažomaj su štyri skupiny rozdžělene. Dwě skupiny matej zhromadnje garderobu, myjernju a nuznik. W delnej etaži su žłobikarske dźěći „myški“ a skupina „wuchacki“ z dźěćimi w starobje 2 do 5 lět. W hornjej etaži domu je skupina „ptašacki“ z dźěćimi w starobje 3 do 5 lět a předšulska skupina „mudre liški“. W pincy mamy mału rumnosć za sportowanje, hdžež tydžensce poskitki za

kóždu skupinu přewjedujemy.

Wonka mamy dwě wulkej zahrodže z wjele starymi štomami. Tu móža dźěći přirodu dožiweć a wobkedźbować, so hrajkac a so dosć hibać. Wšelake hrajkanske nastroje zmóžnjeja wotměnliwe aktiwity. W škiće štomow před stóncom a horcotu přebywaja dźěći w lěću wonka. Nimale wšědnje wonka swačimy a nihdže njesłodži wobjed lěpje hač pod starym lěsnym bukom. W

zymje wabi mała hórka k sankowanju.

Džěłamy we wšěch skupinach po modelowym projekće Witaj a spěchujemy přez metodu dospołneje imersije zažne přiswojenje serbsčiny w Delnjej Łužicy. Posrědkujemy džěćom delnjoserbsčinu přez wospjetowanja wšědných wobrotow, ale tež přez spěwy, hrónčka, knihi, rejki a haje nje serbskich nałožkow.

Džěći so z rěču a kulturu we Łužicy žiwych Serbow zeznajomjeja.

Nimo tradicionelnych nałožkow kaž ptači kwas, camprowanje, jutrowne a žnjenske nałožki, stajenje meje a Janšojski Bog maja wjele wjerškow krute městno w pěstowarskim lěće. Smy hordži na naše narodne drasty (burska, swjedženska rejowanska), kotrež so k swjedženjam zdrasćimy. Džěći zalězu sej tež jara rady do kostümow serbskich bajowych postavow. K wjerškam wopytamy serbske institucije abo wosoby w měšće a zwjeselimy je ze serbskim programom. Tak přinošujemy aktiwnje k wozrodženju rěče a kultury w Choćebuzy. Starši, kotřiž so za naš dom rozsudža, činja to wědomje za serbsčinu. Mamy přeco dosć přizjewjenjow. Někotre džěći maja serbskich přiwuznych, kotrež pak bohužel hižo serbsce njerěča. W tutym šulskim lěće stej dvě džěsći do serbskeje šule w Žylowje zastupiłoj. To je wězo za nas wjeršk a najrjeńše myto našeho džěła, hdyž so džěći za dalewjedženje rěče w šuli rozsudža. Runočasnje wěmy, zo je za wjele staršich daloki puć do Choćebuzy-Žylowa, hdžež je jenička delnjoserbska zakładna šula, daloki a jeno ćežko k zmištrowanju. SŠT so prócuje, za to podpěru a rozrisanje namakać.

Wotběh dnja skića džěćom móžnosť, so w zhromadnosći derje čuć. Njeje na kruty šema wjazany. Přez hładke přechody mjez hrajkanjom, wuknjenjom a časom wonka maja džěći wjele móžnosćow k zaběrje a z tym optimalne wuměńjenja za wuwice wosobinskih kmanosćow. Požadósće kóždeho jednotliwego džěsća a cyłteje skupiny so w jenakej měrje a wurunane wobkedžbują. W tutym zmysle prócujemy so wo cyłotne wuknjenje, při kotrymž so wšitke wobłuki Braniborskeho kubłanskeho programa – zakłady elementarneho kubłanja – we wšědnym dnju wobkedžbują.

Zapřijeće žiweho swěta – zaběra z rostlinami, čłowjekami a zwěrjaty – je wobstatk našeho kubłanskeho nadawka. Tak nasta ideja za zahrodku. Tutón projekt so přez naše spěchowanske towarstwo z.t. přesadzi. (Pěstowarske spěchowanske towarstwo, kotrež wot septembra 2000 wobsteji a kotremuž někak 30 sobustawow přisłušeja, je woprawdžita pomoc za naš dom.

Bjez jich podpěry njebychu wjele projektow, swjedźenjow a twarskich naprawow móžnych byli. Za engagement sobustawow smy jara džakowni.) Starši, sobudželaćerki a džěci spřihotowachu płońinu w zahrodze, připrawichu wysoke hrjady, wupjelnichu je ze zemju a nasadźachu je z kwětkami, tomatami a zelami. Móžnosće, w zahrodze něšto činić, su wšelakore: sadžeć a syć, prawidłownje hladać (kidać, njerodź torhać), žnjeć, předžělać a jěsć, přirodu wobkedžbować. Přez džěto z rostlinami wuwija džěci zrozumjenje za změny počasow a kołoběhi přirody. Tohorunja wuknu prawe wužiwanje grata w zahrodze. Wosebje wuknu woni, zo žadaja sej žiwidła džěto, hladanje a wjace wutrajnosće, hač čakanje při kasy kupnicy.

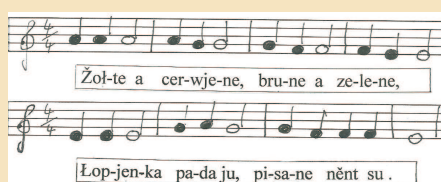
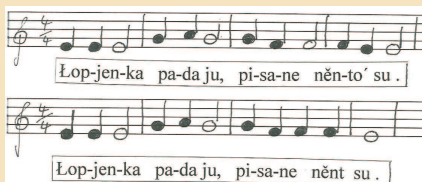

„Łopjenka padaju“

(Text: Ute Körner)

Łopjenka padaju, pisane něnto su,
Łopjenka padaju, pisane něnt su.
Žołte a cerwjene, brune a zelene,
Łopjenka padaju, pisane něnt su.

Łopjenka padaju, z wětšikom rejuju,
Łopjenka padaju, z wětš`kom rejuju.
Žołte a cerwjene, brune a zelene,
Łopjenka padaju, pisane něnt su.

Clown Ferdinand, Sněholinka a šerjenja

Na rozžohnowanje najstaršich dźěći pěstowarnje prošachu dźěći swoje starši, bratrow a sotry wutoru 10. julija 2012 wječor do Chróšćanskeje pěstowarnje. Na spočatku witaše wjednica pěstowarnje, Angela Młynkowa, wšitkich hosći. Po rjanych zawodnych słowach předstaji Wórša Šotćina předšulsku skupinu, kotruž bě cyłe lěto nawjedowała. Dźěći pokazachu staršim, što su wšitko nawuknyli. Spěwachu rjane serbske spěwy a přednjesechu němsku baseń. Na kóncu pak zahrachu bajku „Sněholinka a sydrom palčikow“. W tutym programje wotbłyšćowaše so wša próca kubłarkow, kotrež dźěćom tole wšitko nawučichu. Ale tež próca a disciplina dźěći, kotruž su sebi přiswojili, njebě přewidžeć.

Po programje čakaše překwapjenka na dźěći. Naraz steješe w durjach znaty clown Ferdinand. Tež wón chwaleše spěwanje dźěći. Zawjeseli ze swojimi žortami a wumyslenymi stawizničkami wutroby dźěći. Ale wobradženje wjesela dźěše hišće krok dale. Prjedy hač so clown z dźěćimi rozžohnowa, rozdźěli wón za dobry start w šuli cokorowe tity.

W mjezyčasu pražachu so hižo kołbaski. Při wjesołym bachtanju dachu sebi tež starši stódnju wječerjeć zesłodžeć. Tola dołho dźěći na městnach njezwostachu. Tak prošachu kubłarki dźěći a starši na mały turněr z napřemoběhom. Při čmičkanju dachu sej dźěći mjezwoča zwěrjatow našminkować a prajachu swojim staršim božemje. Za staršich drje bě hižo kónc swjedženja, ale za dźěći dawno hišće nic čas za spaće. Zaběrachu so z někotrymi hrami a wobhladachu sebi film „Wowcka Shaun čini diskoteku“. Ale ani film njemóžeše dźěći do ložow honić. Nawopak! Přez wjele smjeća běchu dźěći zaso cyle wotučene. Nócne pućowanje wjedžeše je po wjesce, přez Hatki a wokoło kěrchowa. Jako so potwory a koščowcy za scěnamy čětownje pokazachu a na dźěći měřjachu, zaja někohožkuli wulki strach. Skónčnje chwatachu wróćo do pěstowarnje do swojich borleškow. Přichodne ranje zhromadnje z čerstwymi całtami započinachu a přez cyły džen sej swoje dožiwjenja wuměnjachu.

Steffi Bryckec- Hadankowa, mać

Hrajkanišćo w Ralbicach

Njedawno slyšach prašenje, hač je trjeba, swječić dzeń džěsća. Najzbožowniši drje wokomik, hdyž so strowe džěćo narodzi, a tuž je hódne dosć, to na wosebitym dnju naspomnić a „trochu“ woswječić. W našej Ralbičanskej pěstowarni so wězo krasna zahroda za swjedzenjowanje přewšo hodzi a wabi. Tež clown Ferdinand bě přichwatał a džěći z kuzłanjom překwapil.

Tola hrajkanske nastroje na zahrodze su do lět přišli a běchu dlěši čas za džěći hižo njepřístupne. Po nimale 20 lětach bě trěbne, je wuměnić. Nošer pěstowarnje, SŠT, nowu čumpjel nastajić da. Tež čołm w pěsku za łazenje nošer skaza. Z nim drje njemóža džěći so na wulku jězbu podać, ale hdyž jich při hrajkanju wobkedźbujemy, su woni

woprawdźići piraća na morju. Móst, kotryž zwjazuje hórce, džěći dawno hižo parowachu, dokelž bě z nalěća 2011 dla wěstotnych přičin zawrjeny. Nětko so skónčnje přez nowy wuměni. Tež płót při zachodze do pěstowarnje so dospołnje

ponowi. Derje, zo smy móhli domoródnymaj firmomaj nadawk dać. Mnoho zwólniwych pomocnikow je w swobodnym času a po wječorach klepało a šrubowało, zo by so k dnjej džěsća skónčnje k wjeselu džěći hrajkanišćo přepodać móhlo. W mjenje džěći a kubłarkow chcu so wšitkim pomocnikam za jich stajnu zwólniwosć a pomocliwu ruku džakować.

Marja Bejmina, wjednica

Božemje Hermine, Jan a Adrian

Ze stupacymi temperaturami bližeše so kónc pěstowarskeho lěta 2011/12 a z tym rozžohnowanje přichodnych šulskich nowáčkow.

Hermine Glöckner, Jan Čórlich und Adrian Neudeck budu w nowym šulskim lěće na zakładnej šuli „Handrij Zejler“ we Wojerecach dale serbsku rěč wuknyć.

Wotchadnička jako wosebity wjeršk za małych a wulkich, skičeše hódny ramik, zo bychy so předšulske džěci z dobrymi přećemi za nowy žiwjenski wotrězk z cokorowej titu rozžohnowali. Bratřa a sotry, starši, wowki a džědojo běchu na tutón swjedžen přeprošeni.

Překwapjeni buchu hosćo z pisanym programom, kotryž wšěm wulkim a małym džěcom wobdžělenje zmóžni. Nimo scenisce zahraty poskićenjemi k spěwam serbskeje popoweje hudźby zawjeselichu přitomnych z popowej gymnastiku.

Wjele maćerjow zmóžni, zo móžachmy so potym za bohaće kryte blido k swačinje sydnyć. K wjeselu wšěch zahrachu někotři starši bajku wo złotej husy.

Hač k wječeri, kotraž bu přez staršisku radu organizowana, zańdže čas kaž přeco přespěšnje. Či

jedni jězdźachu z awtkami, skakachu na skakanskim hrodže, so šminkowachu, pječechu chlěb nad wohenjom abo při zhromadnej hrě so zaběrachu.

Džak wšěm, kotřiž su přez jich podpěru k poradženju swjedženja přinošowali.

Diana Libšowa, wjednica

Witaj-pěstowarnja „Pumpo!“ Němcy